

Arrest

nr. 279 187 van 21 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 16 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger, afkomstig uit Bërdicë (Albanië). Sinds begin jaren 90 bent u sympathisant van de Democratische Partij van Albanië. In 2002 werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 45 dagen voor illegaal wapenbezit. U zat deze straf volledig uit en werd nadien vrijgelaten.

In september 2004 reisde u naar Italië. Vijf maanden later kwam u er in een cafèruzie terecht, waarbij u twee andere Albanezen, M. H. (...) en E. N. (...), verwondde met een vuurwapen. U werd gearresteerd en veroordeeld tot een gevangenisstraf van tweeënhalf jaar. Door dit incident kwam u in een bloedwraak terecht. Als gevolg hiervan wijzigde u uw oorspronkelijke naam G. P. (...) in G. L. (...). Uw vader

probeerde via vrienden en kennissen tevergeefs tot een verzoening te komen. U zat in Italië in de gevangenis tot 2 augustus 2006, waarna u voorwaardelijk vervroegd vrij kwam. U mocht niet meer met het gerecht in aanraking komen. U bleef nog een maand in Italië. In die periode verwondde u andermaal een Albanees die u geld schuldig was. Nadien keerde u terug naar Albanië. U werd vervolgens in Italië bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 jaar, 10 maanden en 21 dagen.

Op 4 juni 2011 raakte u gewond aan uw been, nadat er op u geschoten werd. U had niet gezien wie er op u geschoten had, maar u vermoedt dat M. H. (...) verantwoordelijk is. U maakte uw vermoeden niet kenbaar aan de politie. De politie had een verdachte gevonden, maar u had deze man nog nooit gezien en u kon hem dan ook niet aanduiden als dader. Uiteindelijk werd de door de politie naar voren geschoven verdachte niet veroordeeld.

In 2013 overleed uw moeder, waarna u naar Engeland wou reizen. Onderweg hield u halt in België, waar u drieënhalve maand bleef. Het lukte niet om Engeland te bereiken en u werd vanuit België gerepatriëerd naar Albanië.

In 2015 keerde u terug naar Italië. Bij aankomst op de luchthaven werd u gearresteerd en vastgehouden. De gevangenisstraf waartoe u bij verstek was veroordeeld werd uitgevoerd. Omwille van uw goed gedrag tijdens uw vasthouding kwam u in februari 2019 na vier jaar en enkele maanden vasthouding vervroegd vrij. U werd vervolgens gerepatriëerd naar Albanië en kreeg een Europees inreisverbod.

In 2020 hoorde u via een vriend geruchten dat u voorzichtig moest zijn omdat M. H. (...) u niet wou vergeven en wraak wou nemen. H. (...) was ondertussen rijk geworden en had banden met een gevaarlijke bende in Shkodër. U had schrik en verliet het huis amper, enkel onder begeleiding van anderen. In december 2020 of januari 2021 zag u op een nacht een zwarte auto met geblindeerde ruiten voorbij uw huis rijden en omkeren. Diezelfde nacht zag u diezelfde auto nog een tweede keer passeren langs uw huis. U belde de politie om dit te melden. De politie antwoordde dat ze een patrouille zouden sturen. Deze patrouille heeft u echter nooit gezien. U wist zeker dat de politie M. H. (...) zou inlichten als u tegen hen zou vertellen over de geruchten die u had gehoord. U besloot dat u niet langer in Albanië kon blijven.

U verliet Albanië op 2 juni 2021 en reisde via Hongarije naar Oostenrijk waar u vier maanden bij een vriend verbleef in de hoop aan werk te geraken. Op 25 oktober 2021 reisde u verder naar België waar u de volgende dag aankwam en op 29 oktober 2021 om internationale bescherming verzocht. U vreest bij terugkeer vermoord te worden omwille van de bloedwraak waarin u verwickeld zit.

U bent in het bezit van uw Albanees paspoort. U legt volgende documenten neer om uw verzoek verder te ondersteunen: een kopie van een attest van familiesamenstelling, een kopie van een attest van uw burgerlijke stand, een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van een attest opgesteld door de burgemeester van Bërdicë d.d. 18.08.2014 waarin bevestigd wordt dat u verwickeld bent in verschillende conflicten en voor uw leven vreest, een vertaling van een vonnis van het Hof van Beroep van Shkodër d.d. 10 oktober 2013 waaruit blijkt dat R. S. (...), de door de politie naar voren geschoven verdachte van de beschieting van 4 juni 2011, uiteindelijk werd vrijgesproken, een kopie van enkele juridische documenten van de gerechtelijke procedures die u doorliep in Italië.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U vreest gedood te worden omwille van de bloedwraak waarin u verwickeld zit.

Vooreerst dient opgemerkt dat van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Niettegenstaande u in 2020/2021 geruchten opving dat u het slachtoffer

kon worden van een wraakactie (NPO p. 8, 9), diende u geen verzoek om internationale bescherming in tijdens uw verblijf in Oostenrijk van juni 2021 tot oktober 2021. De bewering van uw neef dat Oostenrijk geen goed land is om bescherming te vragen omdat men er racistisch is en men niet van Albanezen houdt, is in deze onvoldoende om uw nalaten te verschonen (NPO p. 5). In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet bovendien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekers doorheen de Europese Unie in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten. Uw houding is dan ook niet in overeenstemming met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Hiermee zet u de ernst van uw verzoek om internationale bescherming danig op de helling.

Verder volstaan uw verklaringen niet om te gewagen van een risico op vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U vernam via geruchten dat er wraak op u zou genomen worden (NPO p. 8) en er passeerde op een nacht twee maal een geblindeerde wagen langs uw woning (NPO p. 8-9). U blijft evenwel allereerst steken in vage verklaringen. Zo weigert u, ook nadat u gewezen werd op het betrouwbaar karakter van een asielprocedure, kenbaar te maken van wie u de geruchten vernam. U kwam niet verder dan te stellen dat het iemand betreft die u vertrouwt en die bevriend is met 'de andere bende'. Ook de bende waarnaar u in deze verwijst, weigert u te benoemen (NPO p. 9). U verzaakt aldus in de van een verzoeker te verwachten medewerkingsplicht. Dat op één nacht een geblindeerde wagen twee keer door uw straat en langs uw woning reed volstaat evenmin om te besluiten tot enig risico in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst. U verklaart immers zelf dat het mogelijks niet voor u was dat de wagen passeerde (NPO p. 8). In de zes maanden nadien is er luidens uw verklaringen verder niets meer gebeurd (NPO p. 8 en p. 11).

Hoe dan ook dient aangestipt dat internationale bescherming slechts kan worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval. U heeft immers in Albanië nooit klacht ingediend naar aanleiding van uw problemen met M. H. (...) (NPO p. 10) en, hoewel de politie luidens uw verklaringen en documenten de aanval van 4 juni 2011 onderzocht, rept u toen met geen woord over uw vermoeden dat M. H. (...) verantwoordelijk was (NPO p. 10). Dat u de politie niet vertrouwde en vreesde dat het indienen van een klacht de problemen zou verergeren, kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen (NPO p. 10, 11). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Dat u vreesde dat de politie M. H. (...) zou inlichten, kan evenmin volstaan (NPO p. 10). Het behoort immers doorgaans tot de normale gang van zaken dat indien iemand een klacht indient tegen een derde naar aanleiding van vermeende strafbare feiten (in uw geval de beschieting op uw persoon), deze persoon in functie van zijn recht op verdediging, uiteindelijk wel de identiteit van zijn slachtoffer/aanlager verneemt. Dat de beloofde politiepatrouille niet langs kwam nadat u de politie had gecontacteerd nadat een geblindeerde wagen op een nacht twee maal langs uw woning passeerde is in deze evenmin voldoende om te besluiten dat u geen beroep kan doen op de hulp van en bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u de politie niet op de hoogte bracht van de volledige context van uw (gevreesde) problemen. Zo liet u na hen in te lichten over M. H. (...) (NPO p. 10). U liet trouwens na om melding te maken van het feit dat de beloofde politiepatrouille niet langskwam noch meldde u dit gebrekkige optreden van de politie bij een andere hogere instantie. Uw verweer dat u weet hoe sterk de bende is, volstaat, gelet op het feit dat u de bende weigert kenbaar te maken, niet (NPO p. 9, 10). Uw algemene stelling dat de socialisten regeren en niet van aanhangers van de democratische partij houden volstaat evenmin om te stellen dat u van bescherming in eigen land verstoken zal blijven. Hoewel uit informatie blijkt dat er een politiek spanningsveld bestaat tussen de DP en de SP (Socialistische Partij; de huidige regeringspartij) – wat zich vertaalt in het boycotten van verkiezingen en parlement en in protestacties – is er evenwel geen sprake van een systematische vervolging of een systematisch ontzeggen van de toegang tot het uitoefenen van basisrechten (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/>

[default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf](https://www.cgvs.be/nl/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl/>).

Aldus is een lidmaatschap bij de DP geen grond om a priori te stellen dat u geen toegang zal hebben tot de voorziene beschermingsmodaliteiten.

U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen met M. H. (...) – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl/> en de COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporary-albaniacharacterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl/>) blijkt verder dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een

besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops”(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera’s in patrouillevoertuigen en van bodycamera’s bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke “legal aid clinics” opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law(die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uw blote bewering dat de politie niet functioneert wordt aldus tegengesproken (NPO p. 10). Waar u aangeeft dat er wekelijks slachtoffers vallen in Albanië en dat niemand gearresteerd wordt (NPO p. 10), moet aangestipt worden dat hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, deze verplichting niet absoluut is en dit niet kan worden begrepen als een resultaatsverbintenis (RvV nr. 190.522 van 8 augustus 2017) . Zo houdt het begrip doeltreffende bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet niet in dat er op het grondgebied van het land geen machtsmisbruik mag worden vastgesteld maar moet dit worden begrepen als de verplichting voor deze staat om alles in het werk te stellen om deze feiten te voorkomen of te vervolgen en te bestraffen (CCE, arresten nr. 76466 van 5 maart 2012 en nr. 91669 van 19 november 2012). Met andere woorden, het

feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent echter niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. Aangezien Albanië een beschermingssysteem heeft ingevoerd en het niet blijkt dat u er geen toegang toe kunt hebben, dient u te bewijzen dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. In casu is dit echter niet het geval, zoals hierboven werd uiteengezet.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Aan uw nationaliteit, identiteit, familiesamenstelling en gerechtelijke parcours in Italië wordt niet getwijfeld. Het attest van de burgemeester betreft louter een kopie en informatie geeft aan dat dergelijke documenten slechts een beperkte bewijswaarde kennen aangezien ze eenvoudig tegen betaling te verkrijgen zijn. De vertaling van het vonnis van het Hof van Beroep waarin R. S. (...) wordt vrijgesproken van de aanval van 4 juni 2011 volstaat niet om voorgaande vaststellingen inzake de voor u beschikbare beschermingsmodaliteiten te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 2 en 3 EVRM, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Tevens meent zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat de artikelen 2 en 3 EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 mei 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. Verzoekende partij benadrukt vooreerst in het verzoekschrift dat er geen aanleiding was om haar verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond te verklaren nu de commissaris-generaal helemaal geen toepassing heeft gemaakt van de versnelde procedure en de termijn van 15 dagen niet heeft gerespecteerd. De Raad wijst er in dit verband evenwel op dat de in artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 15 werkdagen, die begint te tellen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden aan het CGVS, een termijn van orde betreft – zoals ook in het verzoekschrift wordt opgemerkt – en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden en/of wanneer de commissaris-generaal niet uiteenzet waarom deze termijn niet kon worden gerespecteerd. Het overschrijden van de voorgeschreven termijn heeft louter tot gevolg dat de in artikel 39/57, § 1 van de Vreemdelingenwet vermelde beroepstermijn *in casu* geen 10 dagen, doch 30 dagen betreft. Het brengt echter geen bevoegdheidsverlies met zich mee en verzoekende partij kan dan ook niet worden gevolgd in haar stelling dat er aldus geen reden was om haar verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond te beschouwen.

2.2.5. Vervolgens duidt de Raad erop dat in de bestreden beslissing vooreerst uiteengezet wordt dat in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, verzoekende partij de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, is de commissaris-generaal van oordeel dat aan verzoekende partij geen bijzondere steunmaatregelen moeten worden verleend.

Verzoekende partij slaagt er met het betoog in het verzoekschrift niet in afbreuk te doen aan deze overweging. Ten onrechte tracht zij, waar zij duidt op haar fragiele situatie en stelt dat zij al heel wat meegemaakt heeft en sedert geruime tijd rondzwerft zonder veel stabiliteit in haar leven, immers te laten uitschijnen dat zij ten gevolge van deze levensomstandigheden niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om in het kader van de procedure van haar verzoek om internationale bescherming haar vluchtrelaas op een samenhangende wijze uiteen te zetten, en dit omdat haar niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend. De Raad bemerkt evenwel dat uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan op generlei wijze blijkt dat haar levensomstandigheden een zodanige

impact op haar zouden hebben gehad dat dit haar verhinderd zou hebben om volwaardige verklaringen af te leggen. Uit het administratief dossier blijkt vooreerst dat verzoekende partij hiervan nooit eerder gewag maakte. In tegendeel gaf zij in de DVZ-vragenlijst "Bijzondere procedurele noden" d.d. 9 december 2021 te kennen dat er geen elementen of omstandigheden voorhanden waren die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure voor internationale bescherming kunnen bemoeilijken. Ook tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal haalt zij dit nergens aan. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat zij op het Commissariaat-generaal in staat was om gedetailleerde verklaringen af te leggen en beschrijvingen te geven. Ten slotte dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij nalaat enig medisch attest bij te brengen ter staving van haar beweringen in dit verband. De commissaris-generaal oordeelt dan ook met recht dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de rechten van verzoekende partij werden gerespecteerd en zij aan haar verplichtingen kon voldoen.

2.2.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengt waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen afdoende poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de kennelijke ongegrondheid van haar verzoek, te verklaren of te weerleggen. Het komt verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij evenwel, om onderstaande redenen, geheel in gebreke blijft.

2.2.7. In verband met de motivering in de bestreden beslissing dat de houding van verzoekende partij niet getuigt van een nood aan internationale bescherming, daar zij geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend tijdens haar verblijf in Oostenrijk van juni 2021 tot oktober 2021, voert verzoekende partij aan dat verwerende partij haar motivering slechts steunt op een vermoeden, namelijk dat van gelijke behandeling en kansen in alle Europese landen, dit terwijl uit "*vele AIDA-rapporten*" blijkt dat dit vermoeden onterecht is. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij nalaat deze rapporten bij te brengen en geen informatie bijbrengt die dit vermoeden weerlegt. Zij komt dan ook niet verder dan blote beweringen en blijft in gebreke aan te tonen dat Oostenrijk geen effectieve en gelijkwaardige bescherming zou bieden.

Waar verzoekende partij in dit verband nog opwerpt dat zij "*wel geruchten van bloedwraak had opgevangen, doch desbetreffend geen zekerheid had*" en dat zij dan ook haar verzoek ingediend heeft "*op een ogenblik dat deze geruchten meer concorderend waren*", ziet de Raad evenwel niet in, noch wordt dit door verzoekende partij geconcretiseerd, welke informatie zij nog na haar verblijf in Oostenrijk bekomen zou hebben waardoor haar vrees concreter zou zijn geworden. Immers, zoals hieronder nog uitvoerig wordt vastgesteld, blijkt uit haar verklaringen dat zij ook thans haar vrees slechts baseert op enerzijds de geruchten die zij vernam en anderzijds een geblindeerde wagen die op een nacht een paar keer langs haar huis zou zijn gereden. De geruchten vernam zij evenwel reeds in 2020 (notities CGVS, p. 8) en het incident met de geblindeerde wagen gebeurde ongeveer zes maanden voor haar vertrek uit Albanië in juni 2021 (notities CGVS, p. 9). Uit niets blijkt dat zij na haar vertrek uit Albanië nog nieuwe informatie heeft verkregen die vervolgens voor haar de aanleiding zou hebben gevormd om een verzoek in te dienen. Na het incident met de geblindeerde wagen, zes maanden voor haar vertrek, zou er niets meer zijn gebeurd (notities CGVS, p. 11). De vaststelling dat verzoekende partij nagelaten heeft om een verzoek om internationale bescherming in te dienen tijdens haar verblijf in Oostenrijk van juni 2021 tot oktober 2021, ondergraaft dan ook wel degelijk op manifeste wijze haar beweerde nood aan internationale bescherming.

2.2.8. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij evenmin een ander licht werpt op de motivering in de bestreden beslissing dat haar verklaringen niet volstaan om te gewagen van een risico op vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Door verwerende partij wordt in dit verband vastgesteld dat verzoekende partij vage verklaringen aflegt over de elementen waarop zij haar vrees baseert en bovendien weigert bepaalde informatie kenbaar te maken aan de Belgische asielinstanties.

Waar verzoekende partij dienaangaande aanvoert dat haar niet verweten mag worden geen derden te willen betrekken bij haar problemen, wijst de Raad er evenwel op dat van verzoekende partij, als

verzoeker om internationale bescherming, redelijkerwijze verwacht worden dat zij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over haar aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Zij dient alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals heden opgenomen in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Door tot op heden te weigeren kenbaar te maken van wie zij de geruchten vernam en met welke bende deze persoon bevriend zou zijn, dit terwijl haar nochtans herhaaldelijk gewezen werd op het vertrouwelijk karakter van de asielprocedure (notities CGVS, p. 7 en 9), verzaakt zij op ernstige wijze aan de op haar rustende medewerkingsplicht.

Daarnaast benadrukt verzoekende partij nog dat zij er wel degelijk van overtuigd was dat de geblindeerde wagen er voor haar was, omwille van de geruchten en de wijze waarop de geblindeerde wagen haar huis voorbijreed. De Raad is evenwel van oordeel, in navolging van de commissaris-generaal, dat de vrees van verzoekende partij geenszins gebaseerd is op concrete, tastbare aanwijzingen. Wat betreft de geruchten waarop zij zich baseert, herhaalt de Raad dat verzoekende partij weigert te vertellen van wie zij deze geruchten hoorde. Verder treedt de Raad de commissaris-generaal tevens bij in de motivering dat het feit dat op één nacht een geblindeerde wagen twee keer door haar straat en langs haar woning reed evenmin volstaat om te besluiten tot enig risico in geval van een terugkeer naar Albanië. De Raad stelt vast dat uit haar verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud duidelijk blijkt dat zij zich desbetreffend louter baseert op vermoedens (notities CGVS, p. 8-9). Tevens geeft zij zelf spontaan aan dat het mogelijks niet voor haar was dat de wagen passeerde (notities CGVS, p. 8). Daarenboven dient te worden benadrukt dat verzoekende partij nadien nog zes maanden in Albanië verbleef, doch dat er luidens haar verklaringen verder niets meer gebeurde (notities CGVS, p. 8 en 11).

Waar verzoekende partij nog opwerpt dat zij wel degelijk al aangevallen werd, en desbetreffend verwijst naar het incident op 4 juni 2011 waarbij zij gewond raakte aan haar been, nadat er op haar geschoten werd, bemerkt de Raad evenwel dat verzoekende partij zich wederom slechts baseert op vermoedens om te stellen dat M. H. hierachter zou zitten (notities CGVS, p. 11). Immers heeft zij niet gezien wie er op haar geschoten had (notities CGVS, p. 6). Dit incident volstaat op zich dan ook allerminst om aan te tonen dat zij sinds de caféruzie begin 2005 geïsoleerd wordt in het kader van een bloedwraak.

2.2.9. Wat er ook van zij, de Raad onderstreept dat in de bestreden beslissing bovendien uitgebreid wordt vastgesteld dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen met M. H.– of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

Waar verzoekende partij de in de bestreden beslissing gedane bevindingen inzake de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden tracht te weerleggen door te stellen dat de informatie waarop verwerende partij zich dienaangaande baseert gedateerd is en dat bovendien duidelijk blijkt *“dat er in Albanië nog veel werk aan de winkel is”*, dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekende partij nalaat andersluidende informatie bij te brengen waaruit blijkt dat de informatie waarnaar verwerende partij in de bestreden beslissing verwijst, met name de *“COI Focus”* betreffende *“Albanië – Algemene Situatie”* d.d. 15 juni 2020 en de COI-Focus inzake bloedwraak in Albanië d.d. 29 juni 2017, niet langer actueel zou zijn. Verder merkt de Raad op dat ook in de bestreden beslissing erkend wordt dat hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, doch neemt dit niet weg dat uit de beschikbare informatie niettemin blijkt dat Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen en dat ook inzake corruptie de nodige stappen worden gezet en er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Tevens blijkt dat ook wat betreft de bestrijding van het fenomeen bloedwraak de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen werden door de Albanese autoriteiten en dat er ernstige inspanningen geleverd werden in het bestrijden van deze problematiek. De Raad wijst er hierbij nog op dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geen resultaatsverbintenis in.

De Raad onderstreept in dit verband bovendien dat de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Albanese overheden overigens bevestiging vinden in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Gelet op de bevindingen in de bestreden beslissing inzake de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden, kan verzoekende partij dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Albanië en de corruptie in het land om aan te tonen dat het haar in haar land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Verzoekende partij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter, zoals uitvoerig wordt vastgesteld in de bestreden beslissing, in gebreke blijft.

Verzoekende partij oppert in haar verzoekschrift dat zij wel degelijk de nationale beschermingsmogelijkheden heeft uitgeput, doch de Raad meent dat zulks geenszins kan worden aangenomen nu de commissaris-generaal in dit verband immers terecht als volgt overweegt: *“Hoe dan ook dient aangestipt dat internationale bescherming slechts kan worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval. U heeft immers in Albanië nooit klacht ingediend naar aanleiding van uw problemen met M. H. (...) (NPO p. 10) en, hoewel de politie luidens uw verklaringen en documenten de aanval van 4 juni 2011 onderzocht, rept u toen met geen woord over uw vermoeden dat M. H. (...) verantwoordelijk was (NPO p. 10). Dat u de politie niet vertrouwde en vreesde dat het indienen van een klacht de problemen zou verergeren, kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen (NPO p. 10, 11). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Dat u vreesde dat de politie M. H. (...) zou inlichten, kan evenmin volstaan (NPO p. 10). Het behoort immers doorgaans tot de normale gang van zaken dat indien iemand een klacht indient tegen een derde naar aanleiding van vermeende strafbare feiten (in uw geval de beschieting op uw persoon), deze persoon in functie van zijn recht op verdediging, uiteindelijk wel de identiteit van zijn slachtoffer/aanklager verneemt. Dat de beloofde politiepatrouille niet langs kwam nadat u de politie had gecontacteerd nadat een geblindeerde wagen op een nacht twee maal langs uw woning passeerde is in deze evenmin voldoende om te besluiten dat u geen beroep kan doen op de hulp van en bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u de politie niet op de hoogte bracht van de volledige context van uw (gevreesde) problemen. Zo liet u na hen in te lichten over M. H. (...) (NPO p. 10). U liet trouwens na om melding te maken van het feit dat de beloofde politiepatrouille niet langskwam noch meldde u dit gebrekkige optreden van de politie bij een andere hogere instantie. Uw verweer dat u weet hoe sterk de bende is, volstaat, gelet op het feit dat u de bende weigert kenbaar te maken, niet (NPO p. 9, 10). Uw algemene stelling dat de socialisten regeren en niet van aanhangers van de democratische partij houden volstaat evenmin om te stellen dat u van bescherming in eigen land verstoken zal blijven. Hoewel uit informatie blijkt dat er een politiek spanningsveld bestaat tussen de DP en de SP (Socialistische Partij; de huidige regeringspartij) – wat zich vertaalt in het boycotten van verkiezingen en parlement en in protestacties – is er evenwel geen sprake van een systematische vervolging of een*

systematisch ontzeggen van de toegang tot het uitoefenen van basisrechten (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Aldus is een lidmaatschap bij de DP geen grond om a priori te stellen dat u geen toegang zal hebben tot de voorziene beschermingsmodaliteiten.”

De Raad stelt vast dat verzoekende partij desbetreffend niet verder komt dan het louter herhalen van eerdere vergoelijkingen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, zonder bovenstaande vaststellingen evenwel afdoende en concreet in een ander daglicht te stellen. Dergelijk verweer biedt allerminst soelaas.

2.2.10. Wat betreft nog de door verzoekende partij bijgebrachte documenten, is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal dienaangaande terecht als volgt overweegt: *“Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Aan uw nationaliteit, identiteit, familiesamenstelling en gerechtelijke parcours in Italië wordt niet getwijfeld. Het attest van de burgemeester betreft louter een kopie en informatie geeft aan dat dergelijke documenten slechts een beperkte bewijswaarde kennen aangezien ze eenvoudig tegen betaling te verkrijgen zijn. De vertaling van het vonnis van het Hof van Beroep waarin R. S. (...) wordt vrijgesproken van de aanval van 4 juni 2011 volstaat niet om voorgaande vaststellingen inzake de voor u beschikbare beschermingsmodaliteiten te wijzigen.”*

Verzoekende partij blijkt er in haar verzoekschrift ten onrechte van uit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. Gelet op voormelde vaststellingen, besluit de commissaris-generaal terecht dat de door verzoekende partij bijgebrachte documenten niet van aard zijn om aan te tonen dat zij in Albanië geïmagineerd worden in het kader van een bloedwraak en/of dat het haar in Albanië aan nationale bescherming ontbeert.

2.2.11. Zo verzoekende partij in het verzoekschrift nog op algemene wijze beargumenteert dat de commissaris-generaal geen correcte afweging heeft gemaakt van alle elementen van het dossier en enkel elementen werden gezocht ter ondersteuning van de premisse die men wil bewijzen, dient te worden benadrukt dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal dan wel in hoofde van de Raad geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing dan wel in onderhavig arrest op te nemen. Bovendien brengt verzoekende partij geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat verwerende partij bevooroordeeld zou zijn geweest of dat haar verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

2.2.12. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.13. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 26 april 2022 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.14. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.15. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.16. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.17. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT